

Vlaams
Parlement

stuk **769** (2010-2011) – Nr. 3
ingediend op 27 april 2011 (2010-2011)

Voorstel van resolutie

van de dames Griet Coppé, Cindy Franssen,
Katrien Schryvers, Danielle Godderis-T'Jonck,
Mia De Vits en Lies Jans

betreffende de organisatie van de palliatieve zorg

Amendementen

Stukken in het dossier:

- 769** (2010-2011) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Amendement

verzendcode: WEL

AMENDEMENT Nr. 2**voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borght****Aan het laatste streepje, 5°, de volgende zinsnede toevoegen:***„, evenals in een reguliere subsidiëring;”.***VERANTWOORDING**

Het advies van de Raad van State bij het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 965/1, p. 138-139) stelt:

“In artikel 84, vierde lid, wordt gewag gemaakt van een tegemoetkoming door de federale overheid, via het RIZIV, ten behoeve van de dagcentra voor palliatieve verzorging. Dagcentra voor palliatieve verzorging zijn zorginstellingen die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake het beleid betreffende de zorgenverstrekking in en buiten de verplegingsinstellingen (artikel 5, §1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen). Zij vallen niet onder de organieke wetgeving in de zin van littera a) van die bijzondere wetsbepaling of onder enig ander bevoegdheidsvoorbehoud ten voordele van de federale overheid.

Aangezien de financiering van een beleid behoort tot het regelen van de aangelegenheid waaronder het resorteert, zijn de gemeenschappen bevoegd voor de financiering van de dagcentra voor palliatieve vergoeding, met uitsluiting van de federale overheid. De federale overheid kan immers geen financiële middelen besteden aan instellingen waarvoor ze niet bevoegd is. Een tussenkomst van de federale overheid via de ziekte- en invaliditeitsverzekering is enkel denkbaar voor de terugbetaling van prestaties van individuele zorgenverstrekkers, maar niet voor de financiering van de werking van de dagcentra voor palliatieve verzorging als dusdanig.

In deze financiering door de federale overheid kan evenmin worden voorzien in een samenwerkingsakkoord, aangezien dit zou neerkomen op een overdracht, voor wat betreft het financieringsaspect, van een bevoegdheid van de gemeenschappen aan de federale overheid. Hooguit zou in een samenwerkingsakkoord kunnen worden bepaald dat de federale overheid bepaalde aspecten van het beleid inzake palliatieve zorgen financiert in de mate dat zij hiervoor bevoegd is, zoals de terugbetaling van verstrekkingen van individuele zorgverleners in hun verhouding met patiënten in naam van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.”.

AMENDEMENT Nr. 3**voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borght****In het laatste streepje een 5°/1 invoegen, dat luidt als volgt:**

“5°/1 voor de woonzorgcentra te voorzien in een aanvullende financiering onder de vorm van een forfait per bewoner teneinde de opleiding van medewerkers in woonzorgcentra met betrekking tot palliatieve zorgen te verbeteren en de referentiepersoon de mogelijkheid te geven meer tijd vrij te maken voor de coördinerende functie;”.

VERANTWOORDING

Heel wat mensen overlijden in woonzorgcentra. Vandaag is voorzien in een federale subsidie.

Uit een masterproef van Sofie De Wilde ‘De taak van de referentiepersoon palliatieve zorgen in een woonzorgcentrum’ aan de Universiteit Gent van het academiejaar 2009-2010 blijkt dat de referentiepersonen palliatieve zorgen een zeker kennistekort ervaren bij collega’s in verband met bepaalde topics van palliatieve zorgen (observeren en registreren van pijn, kennis van werkingsmechanismen van pijnmedicatie zoals morfine, communicatie bij het levenseinde, vocht en voeding enzovoort). Omdat dit kennistekort kan leiden tot problemen bij de verzorging van palliatieve bewoners is het wenselijk dat hier kan voorzien worden in de nodige opleidingen hetzij door externen hetzij door de referentiepersoon.

Evenwel is tijdsgebrek een van de belangrijkste knelpunten voor de referentiepersonen. Dat tijdsgebrek is voornamelijk het gevolg van de moeilijke combinatie voor velen van hun functie als referentieverpleegkundige met hun andere functie binnen het woonzorgcentrum.

Een aanvullende Vlaamse subsidiëring voor palliatieve zorgen in woonzorgcentra zou hier enkele noden kunnen lenigen. Dit is wenselijk aangezien heel wat mensen er overlijden.

AMENDEMENT Nr. 4

voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borght

In het laatste streepje een 6°/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“6°/1 woonzorgcentra op te leggen een euthanasiebeleid te ontwikkelen met transparantie ten aanzien van de ouderen die ze opnemen over hun beleid ten aanzien van euthanasie binnen de muren van het rustoord voor bejaarden of rust- en verzorgingstehuis;”.

AMENDEMENT Nr. 5

voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borght

Aan het laatste streepje een 9° toevoegen, dat luidt als volgt:

“9° in afwachting van de volledige overdracht van de bevoegdheden en de middelen inzake palliatieve zorgen naar de deelstaten, in samenwerking met de federale overheid het beleid inzake de registratie van gegevens en de administratieve formaliteiten maximaal af te stemmen om zo de administratieve belasting van de palliatieve netwerken en hun federaties tot een minimum te beperken.”.

